PID U0HSX00MZ20Z
Č. j. ÚOHS-20663/2026/161
Sp. zn. ÚOHS-R0074/2026/VZ
Datum, místo 11. 6. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 30. 4. 2026 zadavatelem

- VÍTKOVICE ARÉNA, a. s., IČO 25911368, sídlem Ruská 3077/135, 700 30 Ostrava, ve správním řízení zastoupena Mgr. Martinem Čajkou, advokátem, ev. č. ČAK 17999, 3ADVOKÁTI s.r.o., IČO 06799515, sídlem Nádražní 879/27, 702 00 Ostrava,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 4. 2026, č. j. ÚOHS-13768/2026/500 vydanému ve společném řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0740/2025/VZ zahájeném dne 3. 10. 2025 na návrh z téhož dne navrhovatele

- Stratia s. r. o., IČO 29379709, sídlem Podolská 613/28, 147 00 Praha 4**,**

a dne 6. 10. 2025 na návrh z téhož dne navrhovatele

- GENERAL PROVIDER s. r. o., IČO 27442870, sídlem Kodaňská 432/15, 101 00 Praha 10,

vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zajištění strážní, bezpečnostní a úklidové služby“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 8. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 8. 2025 pod ev. č. Z2025-044601, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 8. 2025 pod ev. č. 525848-2025, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0740/2025/VZ, č. j. ÚOHS-13768/2026/500 ze dne 15. 4. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

I. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. Úřad obdržel dne 3. 10. 2026 návrh navrhovatele Stratia s.r.o. (dále jako „navrhovatel Stratia“) na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, čímž bylo podle § 249 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen

„zákon“)[1] ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0740/2025/VZ.

2. Navrhovatel Stratia v podaném návrhu napadl zadávací podmínky, které jsou podle něj v rozporu se zákonem. Namítal, že zadavatel vymezil nezákonně předmět veřejné zakázky, když poptává zároveň bezpečnostní a úklidové služby. Takto široké vymezení předmětu veřejné zakázky podle navrhovatele Stratia vede k diskriminaci dodavatelů specializovaných pouze na jednu z uvedených oblastí a současně omezuje hospodářskou soutěž. Zadavatel tímto postupem fakticky nutí dodavatele k umělému sdružování nebo k využívání poddodavatelů, což navrhovatel Stratia považuje za nepřiměřené. Zároveň navrhovatel Stratia odmítá zadavatelovo odůvodnění takovéhoto postupu.

3. Dále pak navrhovatel Stratia napadl požadavek zadavatele na předložení takové referenční zakázky, která byla plněna mj. prostřednictvím vlastních detektorů nebezpečných předmětů. Uvedený požadavek navrhovatel Stratia vykládá tak, že tyto detektory mají být ve vlastnictví dodavatele, což je v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí, dle které postačuje, aby měl dodavatel tato technická zařízení k dispozici i jinou formou. Podle navrhovatele Stratia je uvedená podmínka diskriminační, neboť bezdůvodně vylučuje dodavatele, kteří detektory užívají na základě nájemní či zápůjční smlouvy, což je v praxi běžný a legitimní způsob jejich zajištění. V případě, kdy by podmínka spočívala pouze v požadavku na zajištění (a nikoliv vlastnictví) detektorů, pak by podle navrhovatele Stratia byla formulace požadavku v zadávacích podmínkách nejednoznačná a samotný požadavek by byl neurčitý, a tudíž v rozporu se zásadou transparentnosti a předvídatelnosti.

4. Jako neurčité pak navrhovatel Stratia napadá i vymezení výhrady změny závazku ve smyslu § 100 odst. 1 zákona. To podle navrhovatele Stratia nesplňuje základní požadavky zákona, neboť podmínky umožňující změnu závazku musí být stanoveny jednoznačně a předvídatelně. S tím je v rozporu použitý neurčitý pojem „jiné okolnosti hodné zřetele“, který je dle navrhovatele Stratia vágní a poskytuje zadavateli nepřiměřeně široký prostor pro libovůli. Zároveň podle navrhovatele Stratia není zjevné, jakým způsobem by se případná změna plnění promítla do smluvního vztahu, čímž jsou dodavatelé stavěni do situace, kdy nejsou schopni předvídat dopady takové změny na svou nabídku, cenu či samotný předmět plnění.

5. Jako nepředvídatelnou a netransparentní navrhovatel Stratia napadl rovněž formulaci inflační doložky. Navrhovatel Stratia pak rovněž rozporoval i zadavatelem stanovená kritéria hodnocení, navrhovatel Stratia je vidí jako nevyvážená, neboť zadavatel hlavní váhu přisoudil kvalitě řešení v oblasti bezpečnostních služeb, zatímco kvalita řešení v oblasti úklidových služeb, které rovněž tvoří předmět veřejné zakázky, byla z jeho strany zcela opomenuta. Podle navrhovatele Stratia takto nastavený způsob hodnocení není objektivní ani transparentní, a proto postup zadavatele odporuje zásadám rovného zacházení a zákazu diskriminace. Za nezákonnou považuje navrhovatel Stratia rovněž zadavatelem stanovenou povinnost předložit v nabídce krycí list, neboť zákon požadavek na takový dokument ani obdobnou povinnost nestanoví.

6. O návrhu navrhovatele Stratia Úřad rozhodl rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-S0740/2025/VZ, č. j. ÚOHS-48202/2025/500 ze dne 9. 12. 2025. Ve výroku I tohoto rozhodnutí Úřad

[1] Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění zákona k okamžiku zahájení zadávacího řízení, a to vyjma ustanovení upravených zákonem č. 69/2025 Sb., a zákonem č. 238/2024 Sb. Postup ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

konstatoval, že zadavatel při stanovení zadávacích podmínek vyhrazené změny závazku postupoval v rozporu s § 100 odst. 1 a § 6 zákona, když si v ní vyhradil změny závazku ze smlouvy, aniž by podmínky pro tyto vyhrazené změny závazku a jejich obsah v zadávací dokumentaci dostatečně a jednoznačně vymezil. Vzhledem k nezákonnému postupu zadavatele pak Úřad uložil zadavateli nápravné opatření spočívající v zákazu uplatnění vyhrazených změn závazku. V ostatních částech pak Úřad návrh jako nedůvodný zamítnul. Proti rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel Stratia rozklad, o kterém předseda Úřadu rozhodl rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-R0181/2025/VZ, č. j. ÚOHS-04906/2026/161 ze dne 6. 2. 2026. Předseda Úřadu zrušil výrok II rozhodnutí a v jeho rozsahu vrátil věc Úřadu k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že Úřad postupoval v rozporu se zákonem, když při hodnocení přípustnosti vymezení předmětu veřejné zakázky aplikoval závěry vyslovené předsedou Úřadu v jiném správním řízení takovým způsobem, který neodpovídá odlišnému skutkovému stavu v řešené věci a který je natolik extenzivní, že by mohl být způsobilý omezit ochranu zákonem chráněných zájmů.

7. Úřad obdržel dne 6. 10. 2026 návrh navrhovatele GENERAL PROVIDER s.r.o. (dále jako „navrhovatel General Provider“) na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, čímž bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0747/2025/VZ.

8. Navrhovatel General Provider v podaném návrhu napadl zadávací podmínky, které jsou podle něj v rozporu se zákonem. Namítal, že zadavatel sloučil bezpečnostní služby a úklidové služby do jedné veřejné zakázky bez rozdělení na části. Takto široké vymezení předmětu veřejné zakázky dle názoru navrhovatele General Provider vytváří nepřiměřené překážky hospodářské soutěže a zvýhodňuje dodavatele schopné poskytovat obě služby současně, což je v rozporu se zásadou rovného zacházení, zásadou zákazu diskriminace a § 36 odst. 1 zákona. Zároveň navrhovatel General Provider odmítl zadavatelovo odůvodnění takovéhoto postupu.

9. Navrhovatel General Provider dále napadl požadavek zadavatele, aby dodavatelé již v rámci nabídky předložili zpracovaný dokument „Návrh výkonu ostrahy“ pro všechny objekty uvedené v zadávací dokumentaci. Takovýto požadavek má fakticky znamenat zpracování podstatné části plnění ještě před uzavřením smlouvy, což je v rozporu se zásadou přiměřenosti. Navrhovatel General Provider dále jako nejasné napadl hodnoticí kritérium „Kvalita navrhovaného řešení“, v rámci kterého je hodnocen právě návrh.

10. O návrhu navrhovatele General Provider Úřad rozhodl rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-S0747/2025/VZ, č. j. ÚOHS-50001/2025/500 ze dne 29. 12. 2025, kterým podaný návrh zamítl jako nedůvodný. Proti rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel General Provider rozklad, o kterém předseda Úřadu rozhodl rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-R0005/2026/VZ, č. j. ÚOHS-08044/2026/161 ze dne 3. 3. 2026. Tím předseda Úřadu rozhodnutí Úřadu zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Dospěl k závěru, že Úřad postupoval v rozporu se zákonem, když při hodnocení přípustnosti vymezení předmětu veřejné zakázky aplikoval závěry vyslovené předsedou Úřadu v jiném správním řízení takovým způsobem, který neodpovídá odlišnému skutkovému stavu v řešené věci a který je natolik extenzivní, že by mohl být způsobilý omezit ochranu zákonem chráněných zájmů.

11. Dne 18. 3. 2026 Úřad usnesením podle § 140 odst. 1 správního řádu správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0740/2025/VZ a správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0747/2025/VZ spojil do společného správního

řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0740/2025/VZ, jehož účastníky jsou zadavatel a oba výše uvedení navrhovatelé.

II. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

12. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona, ve spojení se zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona, když předmět plnění veřejné zakázky vymezil tak, že jeho součástí byly služby ostrahy a služby úklidu, čímž vymezil předmět plnění citované veřejné zakázky natolik široce, že v důsledku této skutečnosti mohlo dojít k omezení hospodářské soutěže, neboť někteří z potenciálních dodavatelů nemuseli být schopni nabídnout zadavateli oba druhy plnění, jež byly do předmětu plnění veřejné zakázky zahrnuty, přestože by jinak, pokud by zadavatel v souladu se zákonem jednotlivá plnění předmětu veřejné zakázky poptával samostatně, na konkrétní části předmětu plnění veřejné zakázky nabídku podat mohli, a tento svůj postup relevantně neodůvodnil s ohledem na specifika veřejné zakázky.

13. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad zamítl návrh navrhovatele Stratia s výjimkou části, která směřovala proti vymezení předmětu veřejné zakázky, o které bylo rozhodnuto výrokem I napadeného rozhodnutí, a s výjimkou části, o které bylo rozhodnuto výrokem I rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9. 12. 2025 č. j. ÚOHS-48202/2025/500, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

14. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad zamítl návrh navrhovatele General Provider s výjimkou části, která směřuje proti vymezení předmětu veřejné zakázky a o které bylo rozhodnuto výrokem I napadeného rozhodnutí, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

15. Výrokem IV napadeného rozhodnutí Úřad uložil v návaznosti na výrok I opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele podle § 263 odst. 3 zákona, spočívající ve zrušení zadávacího řízení.

16. Výrokem V napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli zákaz uzavření smlouvy do pravomocného skončení spojených správních řízení.

17. Napadené rozhodnutí Úřad odůvodnil následovně. U vymezení předmětu veřejné zakázky zadavatelem Úřad dospěl k závěru, že služby poptávané zadavatelem v rámci veřejné zakázky nepředstavují ze své podstaty plnění, které by bylo nedělitelné a tvořilo funkční celek. Ze zadávací dokumentace veřejné zakázky přitom vyplývá absence personálního či koordinačního propojení realizace obou služeb. Společné zadávání poptávaných služeb tak má diskriminační potenciál, když dochází k vyřazení těch dodavatelů, kteří by mohli nabídnout buď jen služby ostrahy nebo služby úklidu, tj. postup zadavatel vede k omezení hospodářské soutěže. Vzhledem k tomu bylo namístě, aby Úřad posoudil, zda je i při omezení hospodářské soutěže postup zadavatele natolik důvodný, aby omezení hospodářské soutěže bylo v řešené věci legitimním.

18. Zde Úřad shledal zadavatelem uváděné důvody pro společné zadávání služeb – efektivní koordinaci, vyšší kvalitu plnění a zajištění bezpečnosti objektů – a jejich bližší odůvodnění jako nedostatečné a uzavřel, že zadavatel neunesl důkazní břemeno ohledně existence legitimních důvodů, které by odůvodňovaly společné zadání služeb ostrahy a úklidu v rámci jediné veřejné zakázky. Zadavatel neprokázal ani technickou nedělitelnost plnění, ani jejich skutečnou funkční

provázanost, ani přínos společného zadání v souvislosti s vyšší kvalitou plnění či hospodárností. Zároveň, jak bylo uvedeno výše, vymezení předmětu veřejné zakázky vedlo k omezení hospodářské soutěže a fakticky vyloučilo dodavatele schopné poskytovat pouze jednu z poptávaných služeb. Takový postup je proto v rozporu s § 36 odst. 1 zákona i se zásadou zákazu diskriminace podle § 6 odst. 2 zákona.

19. Další námitky navrhovatele Stratia pak Úřad shledal jako nedůvodné. U požadavku na prokázání zkušenosti s vlastními bezpečnostními detektory Úřad neshledal žádnou nejasnost nebo neurčitost. Navrhovatelem Stratia předestřený výklad požadavku Úřad považuje za natolik nereálný, že nemůže způsobovat nejasnost zadávacích podmínek. Pokud navrhovatel Stratia považoval požadavek za nejasný, pak se měl obrátit na zadavatele s žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace. V rámci zadavatelem stanovených kritérií hodnocení Úřad neshledal žádný zjevný exces, nepřiměřenost či prvek diskriminace, tj. kritéria hodnocení nebyla stanovena v rozporu se zákonem. Rozpor se zákonem Úřad neshledal ani u požadavku zadavatele na předložení krycího listu v nabídce, když takový požadavek žádné zákonné ustanovení neporušuje. Zároveň se jedná o běžný nástroj sloužící ke zvýšení přehlednosti nabídky, tj. požadavek na jeho předložení nemůže vést k diskriminaci či neúměrné administrativní zátěži dodavatelů.

20. Rovněž tak Úřad shledal jako nedůvodné další námitky navrhovatele General Provider. Ohledně požadavku na předložení Návrhu výkonu ostrahy a jeho hodnocení v rámci hodnoticího kritéria Úřad dospěl k závěru, že stanovení hodnoticího kritéria je věcí zadavatele, který je při jeho stanovení limitován jen tím, že takové požadavky nesmí představovat zjevný exces, nelogičnost nebo rozpor se zásadami transparentnosti a rovného zacházení. Samotný požadavek na předložení Návrhu Úřad shledal jako přiměřený, když odpovídá plnění, které je předmětem veřejné zakázky, umožňuje zadavateli posoudit odbornou úroveň dodavatelů a navrhovatel General Provider jej zpochybnil pouze obecnými tvrzeními, ze kterých nevyplývala nepřiměřená časová, odborná či technická náročnost.

21. K navrhovatelem General Provider namítané neurčitosti pojmů použitých zadavatelem pak Úřad uvedl, že je přípustné i obecnější vymezení objektivně neměřitelných kritérií hodnocení. Nelze tak požadovat absolutní kvantifikaci všech aspektů hodnocení a postačuje, pokud jsou parametry hodnocení stanoveny srozumitelně, předvídatelně a umožňují objektivní porovnání nabídek. Vymezení předmětu hodnocení zadavatelem je pak podle Úřadu srozumitelné a stanovené takovým způsobem, který umožňuje posouzení nabídek z hlediska kvality. Zadavatel zároveň podle Úřadu jednoznačně a srozumitelně specifikoval způsob hodnocení, včetně metody přidělování bodů, což odpovídá požadavkům na přezkoumatelnost a předvídatelnost hodnocení nabídek. Úřad se zároveň zabýval jednotlivými navrhovatelem General Provider zpochybňovanými pojmy, přičemž dospěl k závěru, že jsou dostatečně určité a srozumitelné.

III. ROZKLAD ZADAVATELE

22. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 15. 4. 2026. Rozklad, který Úřad obdržel dne 30. 4. 2026, tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

23. Zadavatel považuje napadené rozhodnutí za nesprávné vzhledem ke špatnému posouzení skutkového stavu a porušení zásady legitimního očekávání. Konkrétně zadavatel uvádí, že jeho

postup byl v souladu se zákonem, když činnosti, které v rámci veřejné zakázky poptává společně, jsou vzájemně propojené. Zadavatel zároveň dostatečně zkoumal dopad svého postupu na relevantní trh a poměřoval jej se svými zájmy a potřebami. Úřad podle zadavatele pochybil, když s odkazem na zásadu koncentrace nepřihlédl k vyjádření zadavatele ze dne 16. 3. 2026. V tomto vyjádření zadavatel neuváděl v principu nové skutečnosti, pouze vysvětlil skutečnosti, které již byly podle zadavatele obsaženy od počátku v zadávací dokumentaci veřejné zakázky a zadavatel pouze reagoval na pochybnosti vyslovené předsedou Úřadu. V podání uvedené argumenty zadavatele tak měly být vypořádány.

24. Zadavatel dále odmítá jako nesprávné jednotlivé závěry vyslovené Úřadem v napadeném rozhodnutí. Zadavatel odmítá, že by se v řešené věci mělo fakticky jednat o veřejnou zakázku na služby ostrahy s připojením služeb úklidu. Takový závěr je podle zadavatele chybný a neodpovídá skutečnému obsahu a účelu zadávacích podmínek. Zadavatel rovněž odmítá, že podání pouhých dvou nabídek indikuje omezení trhu v důsledku postupu zadavatele. Počet obdržených nabídek je podle zadavatele adekvátní k náročnosti předmětu veřejné zakázky a stanoveným kvalifikačním a hodnoticím kritériím. Zadavatel rovněž odmítá argumentaci oddělitelnosti služeb ostrahy a úklidu při vybraných akcích, když ty jsou natolik specifické, že se jedná fakticky o jiný typ služby. Zároveň zadavatel odmítá, že by jej k vymezení předmětu veřejné zakázky vedla snaha o zjednodušení administrativy. Zadavatel vycházel ze svých oprávněných potřeb a relevantních obav, které podle něj stejně jako jeho oprávněné zájmy Úřad nezohlednil.

25. Zadavatel rovněž namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu s ustálenou praxí zadávání obdobných veřejných zakázek. Zde zadavatel odkazuje na celou řadu smluv publikovaných v Registru smluv s obdobně vymezeným předmětem plnění, tj. službami úklidu i ostrahy, přičemž poukazuje na to, že smlouvu s takovým předmětem plnění v minulosti uzavřel i Úřad.

Závěr rozkladu

26. V závěru podaného rozkladu zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že se podané návrhy zamítají, případě, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

27. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření navrhovatele Stratia k rozkladu

28. Navrhovatel Stratia se k podanému rozkladu vyjádřil podáním, které bylo Úřadu doručeno dne 11. 5. 2026. V tomto vyjádření navrhovatel Stratia uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, zákonné a přezkoumatelné. Rozklad navrhovatele pak nepřináší žádné nové skutečnosti. Pokud by mu bylo vyhověno, došlo by k odklonu od závazného právního názoru, který byl v této věci vysloven předsedou Úřadu. Rozhodnutí v rozporu s předcházejícím rozhodnutím předsedy Úřadu by navíc bylo v rozporu se zásadou legitimního očekávání, právní jistoty, předvídatelnosti a konzistence rozhodovací praxe.

29. Dále navrhovatel Stratia poukázal na odlišnost služeb ostrahy a úklidu a omezení hospodářské soutěže v důsledku jejich společného zadávání. Pokud zadavatel argumentuje nutností zajistit

bezpečnost, pak měl prokázat, že tento účel nelze dosáhnout i v tom případě, že bude předmět veřejné zakázky rozdělen. K námitce zadavatele, že mělo být přihlédnuto k jeho vyjádření ze dne 16. 3. 2026, navrhovatel Stratia uvádí, že rozhodné je, jak byly zadávací podmínky objektivně nastaveny v době, kdy se dodavatelé rozhodovali, zda se zadávacího řízení zúčastní. Dodatečné vysvětlování zadavatele nemůže zpětně doplnit zadávací dokumentaci o konkrétní koordinační, funkční nebo personální vazby, které v ní nebyly jasně a přezkoumatelně vyjádřeny. Úřad proto správně vycházel z objektivního obsahu zadávacích podmínek, nikoliv z dodatečné procesní argumentace zadavatele.

30. Dále pak navrhovatel Stratia poukazuje na to, že mu postupem zadavatele vznikla újma, když se nemohl ucházet o samostatně splnitelnou část veřejné zakázky za nediskriminačních podmínek. Nezákonným spojením plnění byl omezen v možnosti soutěžit. Pokud zadavatel poukazuje na jiné smlouvy s obdobným předmětem plnění, pak samotná existence jiných smluv, v nichž mohly být některé služby spojeny, neprokazuje, že spojení ostrahy a úklidu bylo zákonné právě v nyní posuzované veřejné zakázce. Úřad nerozhoduje podle své či cizí smluvní historie, ale podle zákona a konkrétního obsahu přezkoumávaných zadávacích podmínek.

31. Závěrem svého vyjádření navrhovatel Stratia navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Vyjádření navrhovatele General Provider k rozkladu

32. Navrhovatel General Provider se k rozkladu zadavatele vyjádřil podáním, které Úřad obdržel dne 11. 5. 2026 a ve kterém uvedl následující. K argumentaci zadavatele, že měl Úřad přihlédnout k jeho podání ze dne 16. 3. 2026, navrhovatel General Provider uvedl, že pokud zadavatel tvrdí, že v tomto podání uvedené skutečnost byly v zadávací dokumentaci fakticky obsaženy již od začátku, pak nemohlo být rozhodnutí Úřadu postiženo vadou nesprávnosti z důvodu špatného posouzení skutkového stavu. Úřad při svém posouzení totiž vycházel právě ze zadávací dokumentace a podání zadavatele nemohlo přinést nové poznatky. Navrhovatel General Provider dále poukazuje na to, že sám zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl snížení administrativních nákladů jako důvod, proč nerozdělil veřejnou zakázku. Navrhovatel General Provider dále uvádí, že tvrzení o nutnosti spojení služeb za účelem zajištění bezpečnosti nemá oporu v zadávací dokumentaci. Pokud pak zadavatel poukazuje na jiné smlouvy s obdobným plněním, pak navrhovatel General Provider namítá, že i pokud v jiných případech došlo k nezákonnému postupu, který nebyl postihnut, pak to nečinní postup zadavatele zákonným.

33. V závěru svého vyjádření navrhovatel General Provider navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad zadavatele zamítl.

Stanovisko předsedy Úřadu

34. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k závěru, že Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl správně a v souladu se zákonem.

V. K NÁMITKÁM ROZKLADU

35. Při posouzení podaného rozkladu považuji v prvé řadě za nutné se zabývat tím, v jakém rozsahu zadavatel podal rozklad proti napadenému rozhodnutí. Zadavatel v podaném rozkladu výslovně uvedl, že jej podává proti výrokům I-V napadeného rozhodnutí, tedy proti napadenému rozhodnutí v celém jeho rozsahu. S tím ovšem nekoresponduje obsah podaného rozkladu, když argumentace zadavatele směřuje výlučně proti výroku I napadeného rozhodnutí, kde Úřad konstatoval porušení zákona zadavatelem, respektive proti výroku IV napadeného rozhodnutí, kterým Úřad v návaznosti na výrok I uložil zadavateli nápravné opatření. V závěru podaného rozkladu pak zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že se návrhy zamítají. Petit podaného rozkladu je tak ve vztahu k výrokům II a III napadeného rozhodnutí fakticky bezpředmětný, když těmito výroky Úřad návrhy jednotlivých navrhovatelů v části zamítl.

36. Pro úplnost lze uvést, že ve výroku II napadeného rozhodnutí Úřad setrval na závěrech vyslovených již v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0740/2025/VZ, č. j. ÚOHS-48202/2025/500 ze dne 9. 12. 2025, přičemž proti těmto závěrům se navrhovatel Stratia v následně podaném rozkladu nijak nevymezil. Výrokem III napadeného rozhodnutí pak Úřad setrval na závěrech vyslovených v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0747/2025/VZ, č. j. ÚOHS-50001/2025/500 ze dne 29. 12. 2025. S těmi se pak předseda Úřadu ztotožnil v rozhodnutí o rozkladu navrhovatele General Provider sp. zn. ÚOHS-R0005/2026/VZ, č. j. ÚOHS-08044/2026/161 ze dne 3. 3. 2026 (viz jeho body 39 až 48).

37. S ohledem na výše uvedené je tak namístě se dále věnovat pouze otázce vymezení předmětu veřejné zakázky zadavatelem, u které Úřad shledal postup zadavatele v rozporu se zákonem, v důsledku čehož přistoupil k uložení nápravného opatření.

38. Podstatou sporné otázky v řešené věci je to, nakolik široce zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky, respektive to, zda takové vymezení předmětu veřejné zakázky zadavatelem bylo odůvodněné. Zadavatel v rámci veřejné zakázky poptává služby ostrahy (bezpečnostní služby) a služby úklidu. Proti tomuto se vymezili navrhovatelé s tvrzením, že spojení dvou typově odlišných služeb v rámci jedné zakázky vede k omezení hospodářské soutěže, když z možnosti ucházet se o veřejnou zakázku a získat ji jsou vyloučeni ti dodavatelé, kteří by byli schopni dodat jednu ze zadavatelem poptávaných služeb samu o sobě. Postup zadavatele tak má vést k porušení zásady zákazu diskriminace podle § 6 odst. 2 zákona a k omezení hospodářské soutěže v rozporu s § 36 odst. 1 zákona. S tím, že zadavatel při vymezení předmětu veřejné zakázky postupoval v rozporu se zákonem, se pak v napadeném rozhodnutí ztotožnil i Úřad, který dospěl k závěru, že vymezení předmětu veřejné zakázky zadavatel dostatečně neodůvodnil.

39. K hodnocení postupu zadavatele je třeba předně uvést, že není sporu o tom, že zadavatelem poptávané služby ostrahy a úklidu ze své podstaty netvoří jeden nedělitelný celek. To, že se jedná o dvě objektivně oddělitelné služby, vyplývá z jejich samotné podstaty, což reflektoval i zadavatel, když v zadávací dokumentaci vymezil specifikaci služeb (viz příloha č. 1 zadávací dokumentace „Specifikace předmětu“) pro každou ze služeb zvlášť. Obdobně se pak vždy k některé z jednotlivých služeb vztahují zadavatelem stanovené dílčí požadavky technické kvalifikace a hodnoticí kritéria. Zároveň je namístě uvést, že *a priori* neplatí (a takový závěr ani Úřad nevyslovil), že by bylo kategoricky nepřípustné poptávat služby úklidu a ostrahy (případně pak i další služby) v rámci jedné veřejné zakázky, jak to v řešené věci činí zadavatel. Přípustnost

takového postupu je ovšem vždy závislá na okolnostech konkrétní veřejné zakázky, zejména pak na tom, zda je takový postup důvodný s ohledem na omezení hospodářské soutěže.

40. Co se týče zákonných východisek hodnocení postupu zadavatele, pak zákon nabízí pouze do značné míry obecná ustanovení vyjadřující zásady zákazu diskriminace (§ 6 odst. 2 zákona) a snahy o co možná nejmenší omezení hospodářské soutěže (§ 36 odst. 1). Při hodnocení postupu zadavatele co do jeho souladu se zákonem je tak třeba se primárně opřít o východiska, která vyplývají z relevantní rozhodovací praxe správních soudů a Úřadu. Zde považuji za možné odkázat na napadené rozhodnutí (jeho body 123 až 129), případně na předcházející rozhodnutí předsedy Úřadu (body 23 až 26 rozhodnutí č. j. ÚOHS-04906/2026/161 a body 18 až 21 rozhodnutí č. j. ÚOHS-08044/2026/161), kde se Úřad (respektive předseda Úřadu) relevantní rozhodovací praxí jak správních soudů, tak Úřadu zabýval. Závěry vyplývající z rozhodovací praxe pak lze shrnout tak, že pokud zadavatel vymezí předmět veřejné zakázky natolik široce, že to v důsledku povede k omezení hospodářské soutěže či diskriminaci potenciálních dodavatelů, pak takový postup nemusí být vždy v rozporu se zákonem (snahu o „zpřístupnění" veřejné zakázky co možná nejširšímu okruhu dodavatelů nelze totiž dovádět až do absolutna). Nicméně, aby takový postup byl v souladu se zákonem, musí pro něj existovat legitimní důvody. Takovým důvodem může být nutnost společného poptávání jednotlivých plnění, když ta tvoří nedělitelný celek, případně pak to, že dodávka poptávaných plnění jedním dodavatelem povede k ekonomické výhodnosti či vyšší kvalitě. Jako důvod naopak nepostačuje pouhá pohodlnost takového řešení pro zadavatele.

41. Co se týče omezení hospodářské soutěže, pak není pochyb o tom, že postup zadavatele při vymezení předmětu veřejné zakázky k přinejmenším potencionálnímu omezení hospodářské soutěže vést mohl. Jakkoliv zadavatel závěr o omezení hospodářské soutěže odmítá (přičemž jej fakticky rozporuje pouze tvrzením, že na trhu zcela jistě působí i další dodavatelé, kteří by nabídky podat mohli), pak toto omezení vyplývá ze samotné podstaty toho, jak zadavatel vymezil předmět plnění. Ten sestává ze dvou typově odlišných služeb – služeb ostrahy a služeb úklidu. O veřejnou zakázku se tak bude moci ucházet jenom takový dodavatel, který bude schopný dodat oba typy služeb a zároveň bude pro oba typy služeb splňovat stanovená kritéria kvalifikace. Z možnosti ucházet se o veřejnou zakázku tak jsou vyloučeni ti dodavatelé, kteří mohou poskytnout pouze služby ostrahy, nebo pouze služby úklidu. Zároveň je třeba přihlédnout k tomu, že těžiště hodnoticích a kvalifikačních kritérií spočívá především na službě ostrahy, tj. vyloučen či znevýhodněn může být i takový dodavatel, který by byl schopen dodat i služby ostrahy, ale těžiště jeho dosavadní činnosti spočívalo ve službách úklidu.

42. Se zadavatelem lze souhlasit v tom, že na relevantním trhu zřejmě působí i další dodavatelé, kteří by byli schopni dodat služby obojího typu a kteří se zadávacího řízení nezúčastnili např. z důvodu kapacitní vytíženosti. Nicméně tato skutečnost nijak neneguje samotnou existenci hospodářské soutěže, když relevantní okruh dodavatelů nelze redukovat pouze na ty dodavatele, kteří by byli schopni realizovat předmět plnění tak, jak jej vymezil zadavatel. Je třeba přihlédnout i k těm dodavatelům, kteří by se o veřejnou zakázku mohli ucházet, pokud by její předmět zadavatel rozdělil dle jednotlivých poptávaných služeb. Právě v tom spočívá podstata závěru o tom, že postup zadavatele vedl k omezení hospodářské soutěže.

43. Skutečnost, že zadavatel v zadávacím řízení obdržel nabídky v totožném počtu, v jakém se dodavatelé proti vymezení předmětu veřejné zakázky vymezili námitkami a následně podaným návrhem, pak představuje podpůrnou indicii, která nasvědčuje tomu, že závěr

o omezení hospodářské soutěže postupem zadavatele není pouhou akademickou úvahou, ale má svůj odraz v reálném okruhu potenciálních dodavatelů.

44. Vzhledem k výše uvedeným východiskům vyplývajícím z relevantní rozhodovací praxe správních soudů a Úřadu a s ohledem na závěr, že postup zadavatele při vymezení předmětu veřejné zakázky byl způsobilý omezit hospodářskou soutěž, je nutné přistoupit k posouzení toho, zda byl postup zadavatele při vymezení předmětu veřejné zakázky odůvodněný. A to zejména s ohledem na přínos k ekonomické výhodnosti plnění a zvýšení jeho kvality v takové intenzitě, aby tyto důvody převážily nad zájmem na co možná nejmenším omezení hospodářské soutěže a omezení okruhu dodavatelů.

45. Zadavatel v čl. 4.2. zadávací dokumentace odůvodnil svůj postup následovně:

„Zadavatel se rozhodl nerozdělit veřejnou zakázku na části z důvodu vzájemné souvislosti poptávaného plnění i objektů. Rozdělení veřejné zakázky na části podle jednotlivých objektů by bylo způsobilé vyvolat nejen velké administrativní překážky, ale i rozdíly v kvalitě a nestabilitu a způsobilo by zadavateli nepřiměřeně velké ekonomické náklady. Dále je pro zadavatele klíčové, aby byly požadované služby ve všech objektech zajištěny jedním dodavatelem mimo jiné z důvodu nutnosti koordinace těchto služeb, interoperability procesů a technických řešení, sdílení zdrojů a/nebo možného využívání více objektů současně. V případě bezpečnostního incidentu je nezbytné, aby byly požadované služby zajišťované jedním dodavatelem – jedině tak je možné zajistit, aby byly zásahy efektivní, koordinované, cílené a včasné. Rozdělení zakázky podle objektů by znemožnilo zavést moderní a efektivní metody sdílení zdrojů napříč objekty.

Úklid je důležitou součástí zajišťování bezpečnosti, neboť představuje slabé místo, skrz které je možné přehlédnout výskyt nebezpečných látek či věcí, nebo takové věci do objektů neautorizovaně vnést. Pracovníci úklidu vstupují do bezpečnostně citlivých míst, musejí být seznámeni s bezpečnostními pravidly a být v případě potřeby musí kooperovat s pracovníky provádějícími strážní a jiné služby. Za další argument lze považovat zvýšené riziko a negativní zkušenosti s pácháním drobné kriminality ze strany pracovníků úklidu. V neposlední řadě je společné obstarávání ostrahy a úklidu v dnešní době rozšířeným postupem v rámci facility managmentu.

Rozdělení veřejné zakázky na části by tak vedlo k neúměrným administrativním i finančním nákladům, neslo s sebou zvýšené riziko nedostatečné kvality, přílišné fluktuace a nízké kvality pracovníků podílejících se na plnění předmětu veřejné zakázky a v konečném důsledku by bylo způsobilé zcela eliminovat požadovaný efekt veřejné zakázky – zajištění kompatibilního zabezpečení objektů zadavatele v souladu s požadavky a hrozbami 21. století.“

46. Co se týče zadavatelem uváděných důvodů pro vymezení předmětu veřejné zakázky, tak je třeba předně poznamenat, že pokud zadavatel poukazuje na administrativní náklady, které by mu vznikly rozdělením předmětu veřejné zakázky, pak pouhé snížení administrativní náročnosti jako důvod pro hospodářskou soutěž omezující vymezení předmětu veřejné zakázky neobstojí (viz bod 32 tohoto rozhodnutí).

47. Pokud zadavatel v odůvodnění poukazuje na argument ekonomické výhodnosti (tj. že by mu rozdělení předmětu veřejné zakázky přineslo nepřiměřeně velké ekonomické náklady), pak se obecně jedná o relevantní argument, nicméně zadavatel ani v rozhodnutí o námitkách, ani v průběhu správního řízení neuvedl žádné konkrétní skutečnosti či údaje, ze kterých by vyplývala hospodářská výhodnost jeho postupu při vymezení předmětu veřejné zakázky. K tomu

by bylo třeba přihlédnout zejména s ohledem na skutečnost, že zúžení okruhu možných dodavatelů, kteří by se o plnění předmětu veřejné zakázky ucházeli, může naopak vést k vyšší nabídkové ceně, kterou zadavatel obdrží, a tudíž se může ukázat jako ekonomicky méně výhodné. Hospodářskou výhodnost vymezení předmětu veřejné zakázky tak v řešené věci není možné vnímat jako relevantní odůvodnění, neboť není podloženo žádnými konkrétními údaji.

48. Klíčovým a nosným argumentem, kterým zadavatel odůvodňuje svůj postup jak v zadávací dokumentaci, tak v podaném rozkladu, je to, že společné zadání služeb ostrahy a úklidu je žádoucí, aby byla zajištěna jejich vzájemná koordinace. Koordinace těchto služeb je pak podle zadavatele nutná k jejich řádnému výkonu a k zajištění bezpečnosti v prostorech, kde tyto služby budou realizovány.

49. K uvedené argumentaci zadavatele je třeba uvést, že výhody plynoucí z koordinace služeb a zvýšené míry zajištění bezpečnosti mohou zcela jistě samy o sobě představovat legitimní důvod pro postup zadavatele, když vzájemná koordinace služeb může vést k vyšší kvalitě plnění, kterou lze považovat za relevantní důvod, který by ospravedlňoval omezení hospodářské soutěže. Nicméně není možné takovéto odůvodnění akceptovat samo o sobě, ale je třeba přihlédnout k tomu, zda je to, jak zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky, v důsledku způsobilé zadavatelem uváděné výhody reálně přinést. Je tak namístě přihlédnout k tomu, zda zadavatelem tvrzená koordinace služeb fakticky koresponduje s tím, jak plnění a požadavky na jeho realizaci zadavatel vymezil v zadávací dokumentaci. Touto otázkou jsem se již zabýval v minulosti v obou předcházejících rozhodnutích předsedy Úřadu, kde jsem vyslovil pochybnosti o tom, zda zadavatelem požadované plnění tvrzený prvek koordinace služeb a z něho vyplývající výhody přináší (viz bod 40 rozhodnutí č. j. ÚOHS-04906/2026/161 a bod 35 rozhodnutí č. j. ÚOHS-08044/2026/161). I po opětovném přezkoumání zadávací dokumentace, konkrétně její přílohy č. 1 „Specifikace předmětu“, kde zadavatel detailně popsal požadované plnění, pak zůstávám u těchto dříve vyslovených pochybností, respektive jsem dospěl k závěru, že prvek vzájemné koordinace služeb ostrahy a úklidu, který je podle zadavatele tak zásadní, v požadavcích na realizaci těchto služeb chybí. Jak trefně uvedl Úřad v napadeném rozhodnutí (viz jeho body 151 až 153), ve Specifikaci předmětu absentuje požadavek na personál, který by měl zajistit propojení obou služeb. Rovněž v popisu jednotlivých činností absentují požadavky, ze kterých by vyplývala vzájemná provázanost činností nebo povinnosti či oprávnění mezi pracovníky služeb ostrahy a úklidu. Neexistuje ani procesní nebo technický postup, který by vyžadoval jejich součinnost. Prakticky jediným společným prvkem obou zadavatelem poptávaných služeb je pouze ta skutečnost, že mají být zadány v rámci plnění jedné veřejné zakázky, aniž by byla požadována jejich faktická koordinace.

50. Argumentace zadavatele o nutnosti zajištění koordinace služeb ostrahy a úklidu, kterou odůvodňuje společné zadávání těchto služeb v rámci předmětu jedné veřejné zakázky, tak postrádá odůvodnění, když ze zadávací dokumentace veřejné zakázky nijak nevyplývá, že by zadavatel faktickou koordinaci těchto služeb vyžadoval.

51. Pokud zadavatel namítá, že na základě průzkumu postupu jiných zadavatelů (smluv uveřejněných v Registru smluv), a to i včetně Úřadu, mohl legitimně očekávat, že jeho postup odpovídá běžné praxi při zadávání veřejných zakázek, pak je třeba v prvé řadě uvést, že Úřad nijak nepopírá, že je možné uzavřít smlouvu, jejímž předmětem mohou být jak služby ostrahy, tak služby úklidu. Klíčovým je ovšem postup zadávání veřejné zakázky, který k uzavření takové smlouvy vedl. **O tom, jak zadávání veřejné zakázky probíhalo, tedy jaké byly důvody jednotlivých subjektů pro vymezení předmětu veřejné zakázky, respektive předmětu smlouvy,**

a zda by takový postup obstál z perspektivy jeho zákonnosti ovšem zadavatelem odkazované smlouvy nic nevypovídají, což platí i o odkazu zadavatele na zadávací řízení realizované Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže.

52. Zároveň nelze přehlédnout, že řada zadavatelem předložených smluv se svými skutkovými okolnostmi či dokonce svým předmětem značně liší od předmětu plnění v nyní řešené věci. Lze jen spekulovat nad úvahou zadavatele, který tvrdí, že svůj postup při zadávání veřejné zakázky založil např. na smlouvě upravující dodávku hygienických potřeb (Jihočeské divadlo, ID smlouvy v Registru smluv 31250900), smlouvě o nájmu prostor (Lesy České republiky, ID smlouvy v Registru smluv 26562323) či na smlouvě o technickém zajištění akce vyhlášení krajského kola soutěže „Vesnice roku“ (Středočeský kraj ID smlouvy v Registru smluv 31487056). V případě části smluv s relevantním předmětem plnění sice byly součástí předmětu služby dlouhodobá ostraha a úklid objektů, nicméně jako součást širšího okruhu služeb. V případě smlouvy uzavřené Městskou částí Praha 10 (ID smlouvy v Registru smluv 22244469) se jednalo o komplexní správu budovy, která fakticky naplňuje pojem „facility managmentu“ (a to i v souladu se závěry o výkladu tohoto pojmu vyslovenými v předcházejících rozhodnutích předsedy Úřadu). Faktickým předmětem smlouvy uzavřené Moravskoslezským krajem (ID smlouvy v Registru smluv 18761159) pak byl provoz zařízení pro uprchlíky, a to včetně administrativních a poradenských činností.

53. S ohledem na výše uvedené tak nelze dospět k závěru, že na základě zadavatelem uváděných smluv mohl zadavatel důvodně dospět k legitimnímu očekávání, že jeho postup v řešené věci je v souladu se zákonem, respektive k tomu závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s takovým legitimním očekáváním zadavatele.

54. Co se týče námitky zadavatele, že Úřad pochybil, pokud s odkazem na zásadu koncentrace řízení podle § 251 odst. 5 zákona nepřihlédl k vyjádření zadavatele ze dne 16. 3. 2026, kde zadavatel dále odůvodňoval vymezení předmětu veřejné zakázky, tak uvádím následující. Ztotožňuji se s postupem Úřadu, který je v souladu se zněním zákona a rovněž v souladu s účelem a smyslem zásady koncentrace řízení. Účelem zásady koncentrace řízení, jak je promítnuta do znění § 251 odst. 4 a 5 zákona, je v průběhu správního řízení vymezit určitou hranici, v jejímž rámci jsou účastníci řízení oprávněni uvádět skutečnosti a tvrzení, která jsou následně předmětem správního posouzení Úřadem tak, aby se správní řízení nestalo nekonečným řetězem vyjádření a polemik jeho účastníků. Výjimku představuje tvrzení těch skutečností a důkazů, které účastník dříve tvrdit nemohl. O takový případ se ovšem v řešené věci nejedná, když sám zadavatel tvrdí, že ve svém vyjádření pouze dále vysvětloval zadávací podmínky. K vysvětlení zadávacích podmínek měl přitom zadavatel dostatečný prostor v příslušné fázi správního řízení, tj. ve lhůtě podle § 251 odst. 5 zákona, respektive měl možnost je uvést již před zahájením správního řízení v rozhodnutí o námitkách navrhovatelů či je promítnout do znění samotné zadávací dokumentace, když v jejím čl. 4.2. zadavatel vymezení předmětu veřejné zakázky odůvodňoval.

55. Na důvodnosti postupu Úřadu pak nic nemůže změnit ani ta skutečnost, že zadavatel svým vyjádřením reagoval na rozhodnutí předsedy Úřadu, kterým bylo zrušeno předcházející rozhodnutí Úřadu. Návrhové řízení o přezkumu postupu zadavatele je vymezeno návrhem navrhovatele, proti kterému stojí faktický postup zadavatele, který je navrhovatelem napadán (tj. jak zadavatel stanovil zadávací dokumentaci či jaké úkony v zadávacím učinil) a zároveň obhájení tohoto postupu zadavatelem, které je právě v souladu se zásadou koncentrace řízení limitováno lhůtou podle § 251 odst. 5 zákona. Pokud by zadavateli bylo umožněno, aby dále

v průběhu správního řízení přinášel další argumenty v reakci na to, že se předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu neztotožnil se závěry Úřadu, pak by to bylo v rozporu jak se zásadou koncentrace, tak se zásadou procesní rovnosti účastníků řízení, když argumentace navrhovatelů je omezena na ta tvrzení a skutečnosti, které přednesli v podaných návrzích.

56. Lze tak uzavřít, že pokud Úřad s odkazem na zásadu koncentrace řízení podle § 251 odst. 5 zákona nepřihlédl k vyjádření zadavatele ze dne 16. 3. 2026, pak byl postup Úřadu zcela v souladu se zákonem a námitky zadavatele vznesené v podaném rozkladu jsou nedůvodné.

57. Tvrzení zadavatele, že může za splnění dalších podmínek poptávat obě služby společně v jednom zadávacím řízení, je v dané věci zcela irelevantní. Navrhovatelé se domáhali zrušení zadávacího řízení pro nezákonnost zadávacích podmínek, neboť jim zadavatel nepředložil relevantní odůvodnění spojení dvou odlišných předmětů plnění, ačkoliv takovou argumentaci mohl přednést již v rozhodnutí o námitkách. Tento návrh byl důvodný a navrhovatelé tak byli v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele úspěšní, následkem je tak uložení nápravného opatření. Navrhovatelé rovněž riskovali podáním návrhu propadnutí kauce, která se však v případě úspěchu návrhu vrací. Skutečnost, že zadavatel teoreticky může v novém zadávacím řízení opět spojit služby ostrahy a úklidu a toto spojení odůvodnit v souladu se zákonem, nemůže mít na rozhodnutí v předmětném řízení žádný vliv.

58. Závěrem tak shrnuji, že s ohledem na výše uvedené jsem se zcela ztotožnil se závěrem, ke kterému dospěl Úřad v napadeném rozhodnutí, tedy že zadavatel neunesl důkazní břemeno ohledně existence legitimních důvodů, které by odůvodňovaly společné zadání služeb ostrahy a úklidu v rámci jediné veřejné zakázky. Zadavatel neprokázal ani technickou nedělitelnost plnění, ani jejich skutečnou funkční provázanost, ani přínos společného zadání v souvislosti s vyšší kvalitou plnění či hospodárností. Zároveň vymezení předmětu veřejné zakázky vedlo k omezení hospodářské soutěže a fakticky vyloučilo dodavatele schopné poskytovat pouze jednu z poptávaných služeb. Takový postup je proto v rozporu s § 36 odst. 1 zákona i se zásadou zákazu diskriminace podle § 6 odst. 2 zákona. Postup zadavatele byl zároveň způsobilý ovlivnit výběr dodavatele, byl tudíž dán důvod pro uložení nápravného opatření. Vzhledem k tomu, že pochybení zadavatele spočívalo již v samotném vymezení předmětu veřejné zakázky, pak bylo zcela namístě přistoupit ke zrušení předmětného zadávacího řízení.

VI. ZÁVĚR

59. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:

1. Mgr. Martin Čajka, advokát, 3ADVOKÁTI s.r.o., Nádražní 879/27, 702 00 Ostrava
2. Stratia s. r. o., Podolská 613/28, 147 00 Praha 4
3. GENERAL PROVIDER s. r. o., Kodaňská 432/15, 101 00 Praha 10

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy